

NEWS CLIPPING			
มติชน สุดสัปดาห์		Date : Jan 31 – Feb 6, 2563	
		Page : 84	
Circulation : 500,000	Ad Rate: 480	Section : First Section	
Col.Inch: 96.94	Ad Value: 46,531.20	PRValue (x3): 139,593.60	Clip: Full Color

อัคนี มูลเมฆ รวี ตระการจันทร์ แทนชีวา และ ธวัชชัย ทนทาน

ปรศนาโบราณคดี
เพ็ญสุภา สุขคตะ

ท' อจกัลปต์ที่ที่แล้ว ได้กล่าวถึงบทกวีสามชิ้นที่ได้รับรางวัลชมเชย "ถนอม ไชยวงศ์แก้ว" ครั้งที่ 2 ไปแล้ว
ฉบับนี้มาทำความรู้จักกับกวีทั้งสามแบบเจาะลึก ก่อนอื่นขอแนะนำผลงานและชีวิตของ "อัคนี มูลเมฆ" กวีที่ได้รับรางวัลถนอม ไชยวงศ์แก้ว ในฐานะ "ตัวบุคคล" เป็นปฐมบท

อัคนี มูลเมฆ

นามจริง อภิชาติ สุทธิวงศ์ เกิดภูเก็ท โตที่หลวงใหญ่กรุงเทพฯ เป็นศิษย์เก่าชั้นมัธยมต้นที่โรงเรียนทูลุ้ง และชั้นมัธยมปลายที่โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพฯ

เดินทางมาศึกษาในระดับปริญญาตรีที่คณะรัฐศาสตร์ สาขาการต่างประเทศ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เคยเรียนวิชาปรัชญาในระดับปริญญาโทที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และภาคภูมิใจที่สุดสำหรับชีวิตทางการศึกษาที่สำนึกับันต์คืออาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยอาจารย์ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ถึงอย่างนั้น เป็นหนึ่งในอีกหลายคนที่ไม่เคยมีปริญญาบัตรแม้แต่สักใบ

เป็นหนึ่งในขบวนการและเจ้าเล่ห์รุ่น 6 ตุลาคม 2519 อัคนีเริ่มชีวิตการทำงานครั้งแรกที่ นสพ.มาตุภูมิ รายวัน และต่อมาที่นิตยสาร "อาทิตย์รายสัปดาห์" (รุ่นข่าวพิเศษ) กระทั่งเดินผ่านวิชาชีพสื่อมวลชนบนแผ่นกระดาษและบนเว็บไซต์มาหลายสำนัก อาทิ มาตุภูมิรายวัน, กรุงเทพธุรกิจ, ศูนย์ข้อมูลอินโดจีน, สำนักข่าวเอพี, เอเอฟพี, ไม่นิจิซิมูน และสุดท้ายที่อินเทอร์เน็ตเพรสเซอร์วิส

ในชีวิตการทำงานกว่า 15 ปี เคยชกอยู่กับสถานการณ์ข่าวในประเทศลาว, กลุ่มขบถพม่า, ปัญหาเสพติด และการเมืองของชนชาติส่วนน้อย ทั้งในพม่าและภูมิภาคเอเชียใต้ กระทั่งนิยามตัวเองว่า 'ผู้สื่อข่าวสงคราม'

สุดท้ายออกมาเป็นนักเขียน, นักทำสารคดี และนักแปลอิสระ

งานที่เคยออกมาในรูปแบบกึ่งอัตชีวประวัติได้แก่ คำสารภาพ (The Confession), กฎแห่งความรักและกฎแห่งความรุนแรง (The Law of Love and Law of Violence), ศาสนาและศีลธรรม (Religion and Morality), ศาสนา

ขบถ (Bob Marley : The Definitive Biography of Reggae's Greatest Star), มิน ลาติน (ชีวประวัติ), เดินใต้ดวงตะวันสู่สวรรค์บนดิน (สารคดีเดินทางในเนปาลและทิเบต), นากาแลนด์: ดินแดนที่โลกลืม (Nagalim : The Forgotten Land)

ประชุมวิาทะพวักด้วยความรัก (The Symposium), รัฐฉาน : ประวัติศาสตร์และการปฏิวัติ (Shan State : History and Revolution), ภูษาปกรณัม (Ganja Mythology), แม่มด : ประวัติศาสตร์แห่งไสยเวท (Witchcraft History), พิคัสโซ่-อัจฉริยภาพและสัญชาติถูกนิมิต (Picasso : Creator and Destroyer), ซาราทูสตรา (Thus Spoke Zarathustra)

ย้ายตัวเองมาอยู่จังหวัดเชียงใหม่ตั้งแต่ปี 2539 เข้าร่วมการเคลื่อนไหวทางสังคมด้านสิ่งแวดล้อมและสีเขียวเป็นหนึ่งในสมาชิกขององค์กร 'ภาคีคนรักเชียงใหม่' เคลื่อนไหวต่อต้านการสร้างกระเช้าไฟฟ้า เรื่องมาถึงมหาโครงการในไร่ชาฟารีและพืชสวนโลก รวมทั้งหนังสือเขียวอื่นๆ ในเมืองเชียงใหม่และภาคเหนือ

ปัจจุบันเป็นกรรมการที่ปรึกษาของ 'เขียว-สวย-หอม' องค์กรสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่

ในอดีต, เป็นหนึ่งในผู้ร่วมก่อตั้งกลุ่มศิลปิน 'ลูกกาบขาด' และ 'สโมสรนักเขียนเชียงใหม่'

ในการเคลื่อนไหวทางสังคม อัคนียังใช้ปากกาและน้ำหมึกให้เป็นประโยชน์ ด้วยการเขียนบทกวี, สารคดี, บทความ, แลงการณ์ และการแต่งเพลง

บ่อยครั้งที่บทเพลงของเขาถูกนำไปขับขานอยู่บนเวทีสีเขียวเพื่อต่อสู้กับโครงการทำลายสิ่งแวดล้อมต่างๆ

งานเพลงของอัคนีสามารถย้อนรอยไปได้ถึงเหตุการณ์เมื่อครั้งชาวเชียงใหม่ลุกขึ้นต่อต้านโครงการสร้างกระเช้าไฟฟ้าขึ้นไปยังตอยเชียงดาว และถัดมาเมื่อต่อต้านโครงการสร้างพืชสวนโลก เหตุการณ์ทั้งสองเป็นที่มาของอัลบั้ม 2 ชุด ที่นักดนตรีเชียงใหม่ร่วมกันทำขึ้นเพื่อการรณรงค์ต่อต้านโครงการดังกล่าว อัคนียังเข้าร่วมโครงการรณรงค์ที่ทักษะแม่น้ำโขงด้วยการทำอัลบั้มเพลงร่วมกับนักดนตรีในภาคเหนืออื่นๆ

แม้มิใช่ นักดนตรีอาชีพ อัคนียัง

ใช้ดนตรีเพื่อการรณรงค์ทางสังคมควบคู่ไปกับงานเขียนเรื่อยมาจนบัดนี้

อนึ่ง อัคนียังไม่เคยถูกเลือกให้รับรางวัลหรือเสนอตัวเองเข้ารับรางวัล หรือได้รับทุนอุดหนุนการทำงานใดๆ มาก่อน เป็นครั้งแรกที่ได้รับเกียรติให้รับรางวัล 'ถนอม ไชยวงศ์แก้ว'

เขากล่าวว่า รางวัลเป็นเหมือนกำลังใจ เป็นความภาคภูมิใจ และสิ่งกระตุ้นให้ผู้คนทำงาน รางวัลจึงสร้างบทบาททางสังคมให้ตัวมันเองและให้กับผู้ได้รับรางวัลไปพร้อมกันด้วย

รวี ตระการจันทร์

สนธยาลัย

รวี ตระการจันทร์ คือนามปากกาของ กวีระ พงศกร มุ่งงาม เกิดเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2521 ภูมิลำเนาเป็นชาวอุบลราชธานี

จบมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนบ้านกอก (เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษารุ่นบุกเบิก) ที่จังหวัดอุบลราชธานี จบมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุมภูถัมภ์ จังหวัดยโสธร

ปัจจุบันรับราชการ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการ ที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี ผลงานทางด้านวรรณกรรม

* บทกวีชื่อ "เปลื้อง วรรณศรี" ได้รับรางวัลชมเชยโครงการประกวดวรรณกรรมรางวัลเปลื้อง วรรณศรี ครั้งที่ 1 พ.ศ.2558 ของสโมสรวรรณศิลป์สุรินทร์

* บทกวี "ลมหายใจโบราณ" ผ่านเข้ารอบสุดท้ายโครงการประกวดโคลงสี่สุภาพ ของสมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558

* บทกวี "อ้อมกอดสุดท้ายบนถนนสายศรีวิ" ได้รับรางวัลชนะเลิศ การประกวดกวีนิพนธ์ขนาดสั้น หัวข้อแรงบันดาลใจจากภาพสักรั้วนิพนธ์ สกนบันปรีดี พนมยงค์ พ.ศ.2559

* บทกวี "ในความเศร้าสร้อยบนรอยยิ้ม" ได้รับรางวัลชมเชย การประกวดกวีนิพนธ์ขนาดสั้น หัวข้อ แรงบันดาลใจจากประวัติศาสตร์ไทยสุนงาภวีนิพนธ์ โครงการของอาจารย์

อัคนี มูลเมฆ

ธวัชชัย ทนทาน

NEWS CLIPPING			
มติชน สุดสัปดาห์		Date : Jan 31 – Feb 6, 2563	
		Page : 84	
Circulation : 500,000		Ad Rate: 480	
Section : First Section			
Col.Inch: 96.94	Ad Value: 46,531.20	PRValue (x3): 139,593.60	Clip: Full Color

ชัยยาร บางคมบาง (แสงกระจ่าง)
ศิลปินแห่งชาติสาขาวรรณศิลป์
ประจำปี พ.ศ.2557

* บทกวี "บนถนนสายเศร้า
ที่เราฝัน" ได้รับรางวัลชมเชย การ
ประกวดบทกวีรางวัลถนอม ไชย
วณิชแก้ว ครั้งที่ 1 (พ.ศ.2561)

* บทกวี "อาภรณ์ของแม่"
ได้รับรางวัลชมเชย รางวัลเปลื้อง
วรรณศรี ครั้งที่ 4

* หนังสือกวีนิพนธ์ (เล่ม
แรก) "สายรุ้งที่หายไป" พ.ศ.2559

* บทกวี "ปลายทางของเส้น
ขนาน" ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ
พานแก้ว พ.ศ.2561

* มีบทกวีตีพิมพ์บ้างตามสื่อ
สิ่งพิมพ์ต่างๆ

ระลึกว่าถึงบทกวี "สนธยาลัย" ว่าชิ้นนี้ใช้รูปแบบ
คำฉันท์รองรับเนื้อหา อันกล่าวถึงดินแดนที่กำลังตกอยู่
ในห้วงมืดมัวสลัวหม่น เศร้าสร้อย และเพรียกหาแสง
แห่งอรุณรุ่ง ท่ามกลางรอยแยกแหลกร้าวได้ซาบปรักหัก
พัง ความหวังดูเหมือนเลื่อนรางห่างไกลออกไปทุกที ไม่
ว่าฝ่ายใด ก็ต่างจ้องจะแย่งชิงกันเป็นใหญ่

เป็นยุคที่ "ลอยตรงหน้าล้วนกระเบื้องของเมือง
บ้าน น้ำเต้าน้อยถอยลงมาจากศาล"

แทนข้าว

ย่าผู้ปรุงชีวิตชีวิต

“!! แทนข้าว” หรือ “พิธีกรรม ห่อถ่วงกระโทก” มี
ภูมิปัญญาเกิดที่จังหวัดนครราชสีมา กำลัง
ศึกษาอยู่ที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ชั้นปีที่ 1

แรงบันดาลใจในช่วงวัยมัธยมต้น การอ่าน การเขียน
เป็นไปในแนวข้อฝัน จนกระทั่งได้พบกับหนังสือบท
กวีเล่มหนึ่ง ชื่อหนังสือช่างหาพบแต่คร่ำครวกับหนังสือ
กลอนรักหวานซึ้ง เขาตัดสินใจจับจองโดยไม่ลังเล แต่
การได้พบหนังสือกวีนิพนธ์เล่มนี้ ได้เปลี่ยนแปลงการ
อ่าน การเขียน ของเขาไปอย่างมาก เนื้อหาในหนังสือ
บรรจเรื่องราวความสะเทือนใจของชีวิตได้อย่างงดงาม

นั่นคือหนังสือกวีนิพนธ์ “เหมือนดังดอกหญ้า” ของ
“ถนอม ไชยวณิชแก้ว” ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า บทกวีที่
เป็นแรงบันดาลใจของเขาในการอ่านการเขียนคือบทกวี
ของ “ถนอม ไชยวณิชแก้ว”

รางวัลที่เคยได้รับ : ชนะเลิศรางวัล วรรณศิลป์
ชนะ ปี 2560 ชนะเลิศรางวัลวรรณศิลป์ อุซซณี ปี 2561
รางวัลกวีปากทอง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี 2562
และชมเชยรางวัล ถนอม ไชยวณิชแก้ว ปี 2562

บทกวี “ย่าผู้ปรุงชีวิตชีวิต” เกิดจากความคิดถึง

คุณย่า ที่หลายคนหนึ่งต้องไกลบ้าน ไกลยา เพื่อตามไขว่
คว้าความฝัน พบเจอชีวิตที่ไม่คุ้นเคย คิดถึงย่า คิดถึง
กับข้าวฝีมือย่า

การเดินทางเพื่อที่จะคว้าคว้าความฝัน มักแลก
ด้วยอะไรบางอย่าง ไม่นี่นี้อาจเป็นความคิดถึง ที่เกิด
ขึ้นอย่างมหาศาล ขอให้ผู้อ่านทุกคนค้นพบถ้อยคำใน
ใจ แทนข้าว

ธวัชชัย ทนทาน

คำตรึงศักดิ์ของสัตว์ที่เลี้ยงไม่เชื่อง

ธวัชชัย ทนทาน เป็นชื่อจริง เกิดที่อำเภอปากพอง
จังหวัดนครศรีธรรมราช จบการศึกษาทาง
ด้านช่างก่อสร้างโยธา เป็นศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิค
นครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น และคณะ
รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สำหรับบทกวีชิ้นนี้เขาได้ทำไว้ 2 ชุดในชื่อ “สุด
สัปดาห์บนหน้าผาของการปั่นได้” : สงครามการค้าแผ่
ลามไหลเหมือนไฟลามทุ่ง (1)-(2)” แรบกับดลใจหลักที่
ทำให้เขาต้องเขียนชุดที่ 3 เพิ่ม ก็คือประจวบเหมาะ
ช่วงที่เขากำลังจ่อมรสุมตาโถมหัวใจ (อกหัก)

บทกวี “คำตรึงศักดิ์ของสัตว์ที่เลี้ยงไม่เชื่อง” จึง
ได้เผยแพร่ออกมา ใช้เวลาเขียนไม่เกิน 1 ชั่วโมง ตอนนั้น
เขาพลัดตกไปในหลุมดำของฤดูกาล จึงต้องโยยอารมณ์
ความโศกเศร้าต่างๆ นานา เปลี่ยนเป็นบทกวีที่เล็ก
ผนวกเอาเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม ที่ถล่มผู้ต่างก็เล่น
เกมทางตันปากท้องกับประชาชนทั่วทั้งโลกมาร้อยเรียง

“ผมเริ่มหลงรักโลกของการอ่านเมื่อ พ.ศ.2538
กระทั่ง พ.ศ.2541 มีบทกวีชิ้นแรกชื่อ ‘ดอกไม้แห่งห้วง
กาล’ ด้วยสไตล์และน้ำเสียงในบทกวีรวมถึงการตั้งชื่อ
เรื่องยาวเป็นกิลด์ นั่นจึงทำให้ผลงานที่ออกมกลายเป็น
ลายเซ็นเฉพาะตัวไปโดยปริยาย”

ตั้งแต่ พ.ศ.2549 ถึง 2559 มีผลงานหลายชิ้น
ตัวอย่างเช่น เรื่องสั้น “ขบวนรถถึงในเดือนกุมภาพันธ์
ออกมากะระพั้งล้นฟ้าปรากฏการณ์”

บทกวี “โลกในดวงตาเด็กเด็ก : เสียงกระซิบเล็ก
เล็กที่ตั้งมาจากเด็กเด็กท้ายหมู่บ้านแห่งสยามประเทศ”,
“นิทานจากชายแดนปักขี้ไต้ : เรื่องเล่าของหินไฟใน
ฤดูกาล” และบทกวีชื่อ “การเดินทางครั้งสุดท้าย : บน
ทางหลวงหมายเลขทั้งสิบสอง” ทั้งหมดนี้เขารอบสุดท้าย
จากการประกวดรางวัลนายอินทร์อะวอร์ด

บทกวี “นิทานทิวทัศน์ในกล้อง CCTV : แผ่นดินมี
น้ำตาที่ระฆังประสงค์”, “ความตายของเด็กๆ ในโรงเรียน
ประจำ : เสียงร่ำทั้งซ้า ซ้ำๆ บนความคลั่งหมองของ
เสียง ณ เวียงป่าเป้า” และ “สมุดบันทึกเล่มเก่าๆ ที่เปื้อน
คราบน้ำตา : ทิศทางวาระแผนแม่บทพัฒนาหมายเลข
ศูนย์” ทั้งหมดนี้เขารอบสุดท้ายจากการประกวดบทกวี
ขนาดสั้นครั้งที่ 1 และ 2 ของสถาบันปริทัศน์ พนมยงค์

บทกวี “ข่าวการเดินทางไกลไปกับนกผู้หนึ่ง : ลืม
ชิมน้ำผึ้งแสนหวานอีกฟากด้านของการผ่านล่วง” ได้รับ

รางวัลประเภทกวีนิพนธ์ จากสมาคมภาษาและหนังสือ
แห่งประเทศไทย พ.ศ.2562

ผลงานรวมเล่ม โดยสำนักพิมพ์ปากพอง 3 เล่ม
“ภาพประทับกับนักแกะสลักระฆังกาลผ่านประวัติศาสตร์
ประเทศแถบเส้นศูนย์สูตร”, “เด็กเด็กของเราควมมีเรื่อง
เล่าคนละเรื่องเกี่ยวกับเมืองต้องคำสาปเหนือคาบสมุท
และ “นิทานในบ้านเจ้าชายน้อย”

ปัจจุบันทดลองเป็นนักเดินทางระหว่าง
ประเทศและทดลองเป็นนักวิ่งมาราธอนโดย
ไม่ได้คาดหวังจะทำลายสถิติใดๆ ทั้งสิ้น คาด
หวังเพียงแก้หยาดเหงื่อออกผลของความมุ่งมั่น
และความอ่อนล้าจากการฝึกซ้อมในแต่ละ
วัน จะกลับกลายมาเป็นบททดสอบและเกี่ยว
กรำตนเองเพื่อให้นั้นรินหลังไปสู่อีกฟากฝั่งของ
งานสร้างสรรค์ในอีกรูปแบบ ●